

«Не все нам бігать по горішки...» (1890)

Глібов Леонід Іванович

Не все нам бігать по горішки,
Жартуючи, у тихий гай,
Не все нам вигадки і смішки,—
Ще треба, діти, хліба край.
Моторна воля десь ходила
У долі ласки добула,
Мене, старого, звеселила,
Розумну загадку дала.
Була весна у мене, діти,
Мого життя далекий рай;
Тоді втішали пташки, квіти,
Мене манив зелений гай.
Цвіла весна... прийшли морози,
Кудись голубку понесли...
Жаль і тепер; старечі сльози
По бороді не раз текли...
Був на горі гайок маленький;
Туди частенько я ходив;
Стояв там явір зелененький,
Кругом широкий степ синів.
Дивлюсь я раз: попід горою
Біліє лан, як полотно;
Якийсь дідок маха рукою
І сипле чорнеє зерно.
Прийшов до нього я, вклонився,
Звичайненько піднявши бриль:
«Добридень вам!» — Дід подивився:
«Спасибі,— каже,— ти відкіль?»
«Із хутора,— кажу,— гуляю...
Дідусю, хочу щось сказати!..»
Він усміхнувся і каже: «Знаю,
Про що ти хочеш попитати».
Дивуюсь я, і серце мліє,
Мов засоромилось воно.
«Чого,— питаю,— лан біліє?
Нащо се чорнеє зерно?»
«На те,— дід каже,— лан біліє,
Щоб бачить, як лежить зерно;
Хто розуміє, той і сіє,—
Над сим працює світ давно.
Коли б тобі щаслива доля,—
Сказав ласкаво чоловік,—
Дала шматок такого поля,—

Ти б, синку, сіяв цілий вік!»
Іду додому я і плачу,
Все хочу поля і зерна;
За слізьми стежечки не бачу,
Не бачу хутора й млина.
Почула, мабуть, добра доля,
Що той дідок тоді сказав,
Дала мені зерна і поля,
Щоб потім я не жалкував.
Тепер і я вже розумію,
Що натякнув той чоловік,
І досі, діти, сію, сію
І сіятиму цілий вік.

Без мене, може, розгадали
Чудне балакання моє,
Бо на догад дотепні стали,
Та сількісь, я скажу своє:
Широкий степ — то *край наш милий*,
Що в світі божому живе,
А білий лан — то *папір білий*,
Зерно — *писання світове*.
Дай боже, дітки, тихій долі
Кохать і доглядати вас,
Щоб білий лан на ріднім полі
Ви засівали в добрий час!

[1890]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/ne_vse_nam_bihat_po_horishky